

Hetta er fjórðu ferð
Gunnvá vitjar í Korea

Her er Gunnvá avmyndað
saman við mammu,
systur og mostur síni

– Hesir nýggju tilburirnir av korona í býarpartinum har eg búgvi hava ávirkað frálærana, sum eg hevði ætlanir um at hava í joga. Eg havi nýtt ein Facebook bólk at lýsa við, og eg hevði 12 fólk, sum skuldu koma til venjing, men seks av teimum avlýstu vegna korona. Eg veit ikki ordiliga, um eg kann halda áfram við at hava undirvísingina, ella um eg má avlýsa, sigur Gunnvá Gaard.

– Annars siti eg eisini nakrar tímar hvønn dag og studeri koreanskt, men hóast koreanska málið er lætt at læra at lesa, so er tað torført at skilja. Eg havi tó fleiri vinfólk í Korea nú, tá eg havi vitjað nakrar ferðir, sigur hon.

– Fyrstu ferð eg var í Korea, búði eg á einum gistingarhúsi. Tey starvsfólkini, sum arbeiddu har tá vóru ómetaliga hjálpsom, tá mamma mín ynskti samband við meg. Vit eru blivin væl og eru nógv saman, tá eg vitji í Korea. Býarparturin eg eri í

Gunnvá hevur sett
eitt ár av at læra
seg koreanskt, so
hon fær samskipt
við familju sína har

er tó tann mest internationali býarparturin í Korea, og hóast tað ikki gangar málførleikanum á sama hátt, havi eg valt hetta, so eg kann trívast, sigur hon umhugsin.

Røturnar eru í Føroyum

Spurd um valið at fara til Korea í eitt ár og læra seg koreanskt, so hon fær samskipt við koreansku familju sína eisini er ein leitan aftur til upprunarøturnar í Korea, sigur Gunnvá avgjörd, at heldur hon ikki, at tað er.

– Røturnar hjá mær eru í Føroyum heima hjá mammu og babba í Víkunum í Klaksvík, sigur hon og leggur aftrat, at hon kennir ikki koreansku familjuna líka væl, tí hon ikki hevur kunnað samskipt við tey.

– Fólk tosa ofta um hetta tómrúmið, sum ættleidd børn hava. Eg haldi, at tað eru nøkur, sum føla hetta tómrúmið og tosa um tað, men tað eru onnur, sum ikki kenna tað. Eg føli ikki hetta tómrúmið, tí eg seti røturnar í samband við tað kenda. Og tað kenda er ikki í Korea. Tað er í Føroyum, sigur hon.

– Heldur kennist hetta, sum nýggir kenningar, sum eg havi tað gott saman við. Men, tað hevur fylt ómetaliga nógv í lívinum hjá mammu míni, at hon gav meg frá sær, og tað hevur nógv at siga fyri tey, at eg læri meg koreanskt, tá tey ikki duga nakað annað mál, sigur Gunnvá Gaard framhaldandi.

Hon veit enn ikki, hvussu leingi steðgurin verður í Korea

– So leingi, sum eg trívist, so veri eg her. Eg taki tað eitt sindur, sum tað kemur, sigur hon til endans.

ANNIKA@SOSIALURIN.FO

**Tá tú ferðast nógv,
kennist heimurin
lítil, og tað er lætt
at fara avstað.**

**Størsta orsøkin til,
at eg valdi at fara
var, at eg hevði
hug til at taka
eitt øðrvísi ár at
menna meg í. Valið
fall á Suðurkorea,
tí her havi eg
familju, sum eg illa
fái samskipt við
vegna væntandi
málførleikar**

